

สร้างมูลค่าเพิ่มจากของเหลือทิ้งทางการเกษตร... ตอบโจทย์ Zero Waste และ BCG Economy

CURRENT ISSUE

ปีที่ 27 ฉบับที่ 3244

วันที่ 15 กรกฎาคม 2564

▶ ประเด็นสำคัญ

- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า **BCG Model** เป็นรูปแบบที่ดีในการยกระดับสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีสาขาเกษตรและอาหารเป็นตัวชูโรง ด้วยจุดแข็งด้านความหลากหลายทางชีวภาพ และสถานการณ์โควิด-19 จะเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญต่อเทรนด์รักสุขภาพและความมั่นคงด้านอาหาร อันจะเป็นตัวเร่งให้ไทยต้องยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรทั้งในแง่คุณภาพและปริมาณที่สูงขึ้นตามเทรนด์โลก อย่างไรก็ตาม คงไม่ใช่เรื่องง่ายนักในการยกระดับการผลิตเกษตรต้นน้ำตามกรอบ BCG ซึ่งคงต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรมากกว่า 5 ปีนับจากนี้ เพราะยังคงมีเงื่อนไขและความท้าทายที่หลากหลายรออยู่อีกมาก ทั้งในแง่ของความพร้อมของตัวผู้ผลิตเอง และเครื่องมือ AgriTech ที่ใช้
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า แนวทางการนำของเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มนับเป็นแนวทางที่ดีต่อโจทย์ **Zero Waste** โดยเฉพาะพลาสติกชีวภาพ เช่น พลาสติกชีวภาพจากเปลือกทุเรียนที่คาดว่าจะสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ราว 3,600-7,300 ล้านบาทในอีก 5 ปีข้างหน้า ภายใต้เงื่อนไขที่สามารถเก็บรวบรวมเปลือกทุเรียนได้ราวร้อยละ 5-10 ของเปลือกทุเรียนทั้งหมดในไทย แต่ประเด็นความท้าทายคงอยู่ที่การรวบรวมของเหลือทิ้งทางการเกษตรที่อาจต้องมีการออกแบบระบบรวบรวมขนส่ง และจัดเก็บให้สามารถคงสภาพในการนำมาแปรรูปได้ รวมถึงความท้าทายของราคาพลาสติกชีวภาพที่ยังอยู่ในระดับสูง จะเป็นปัจจัยกำหนดความต้องการใช้พลาสติกชีวภาพให้ยังกระจุกตัวอยู่ในผู้บริโภครายกลุ่ม

• เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal: SDG) นับเป็นประเด็นสำคัญที่ทั่วโลกต่างหันมาตระหนักมากขึ้น ภาครัฐจึงมีโมเดลเศรษฐกิจแบบใหม่และยกเป็นวาระแห่งชาติในปี 2564 ภายใต้ชื่อ **BCG Economy** ที่ประกอบไปด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ (**B-Bio Economy**) เศรษฐกิจหมุนเวียน (**C-Circular Economy**) และเศรษฐกิจสีเขียว (**G-Green Economy**) ถือเป็น New Growth Engine ที่จะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เติบโตไปพร้อมกับการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างยั่งยืนบนฐานการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ ซึ่งจะช่วยสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจตามมาอีกมาก โดย **ศูนย์วิจัยกสิกรไทย** มองว่า **BCG Model** เป็นรูปแบบที่ดีในการยกระดับสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีสาขา

Disclaimer

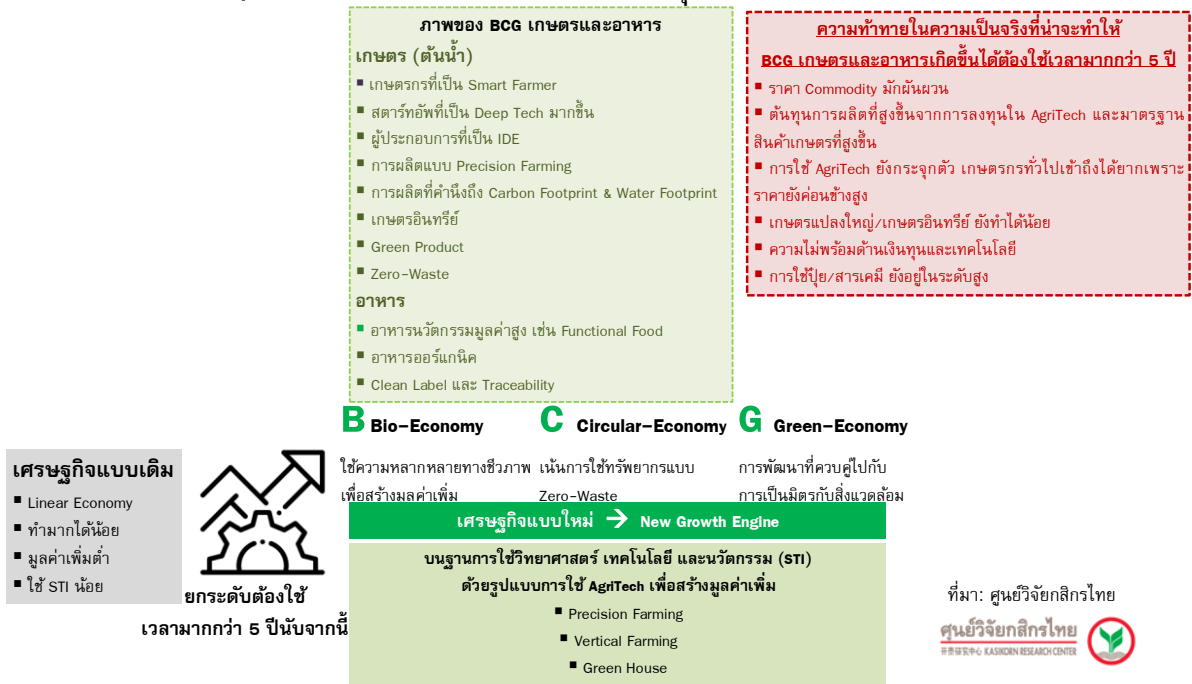
รายงานวิจัยนี้จัดทำโดยบริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด ("KResearch") เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป โดยอาศัยแหล่งข้อมูลสาธารณะหรือข้อมูลที่เชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือที่ปรากฏขณะจัดทำ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้ KResearch มิอาจรับรองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสม ความครบถ้วนสมบูรณ์ หรือความเป็นปัจจุบันของข้อมูลดังกล่าว และไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ชวน สนับสนุน ให้คำแนะนำ หรือจูงใจในการตัดสินใจเพื่อดำเนินการใดๆ แต่อย่างใด ดังนั้น ท่านควรศึกษาข้อมูลด้วยวิจารณญาณและใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจใดๆ KResearch จะไม่รับผิดชอบในความเสี่ยงใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว

ข้อมูลใดๆ ที่ปรากฏในรายงานวิจัยนี้ถือเป็นทรัพย์สินของ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) การนำข้อมูลดังกล่าว (ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน) ไปใช้ต้องแสดงข้อความถึงสิทธิความเป็นเจ้าของแก่ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) หรือแหล่งที่มาของข้อมูลนั้นๆ ทั้งนี้ ท่านจะไม่ทำซ้ำ ปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไข ส่งต่อ เผยแพร่ หรือกระทำการลักษณะใดๆ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรจาก KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี)

บริการทุกระดับประทับใจ

เกษตรและอาหารเป็นตัวชูโรง¹ ด้วยจุดแข็งด้านความหลากหลายทางชีวภาพ (Bio-Based) ซึ่งเป็นวัตถุดิบต้นน้ำในหลากหลายอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และสถานการณ์โควิด-19 จะเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญต่อเทรนด์รักสุขภาพและความมั่นคงด้านอาหาร อันจะเป็นตัวเร่งให้ไทยต้องยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรทั้งในแง่คุณภาพและปริมาณที่สูงขึ้นตามเทรนด์โลก บนฐานการใช้เทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่ (AgriTech) นอกจากนี้ ยังสะท้อนได้จากเป้าหมาย GDP ในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารที่มีน้ำหนักมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60² รวมถึงกิจการด้านเกษตรและแปรรูปอาหารยังเป็นประเภทกิจการที่ BOI ให้การส่งเสริมการลงทุนสูงที่สุดคิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 53³

Landscape และความท้าทายของ BCG Model ในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารของไทย

อย่างไรก็ดี การจะทำให้ BCG สาขาเกษตรและอาหารสามารถเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรมนั้นคงไม่ใช่เรื่องง่ายนัก และคงต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรมากกว่า 5 ปีนับจากนี้ ท่ามกลางภาวะที่อุปสงค์สินค้าเกษตรและอาหารขยายตัวได้ดีตามเทรนด์โลก แต่ในฝั่งของอุปทานการผลิตสินค้าเกษตรต้นน้ำยังคงต้องเผชิญเงื่อนไขและความท้าทายที่หลากหลาย เช่น ราคาขายสินค้าเกษตรในกลุ่ม Commodity มักมีความผันผวนจึงอาจไม่มุ่งใจในการขยายการผลิต ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นจากการลงทุนใน AgriTech และ

¹ อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมในรอบ BCG Model คือ 1.สาขาเกษตรและอาหาร 2.สาขาสุขภาพและการแพทย์ 3.สาขาพลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ และ 4. สาขาท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายที่จะเพิ่ม GDP อีก 1 ล้านล้านบาทในอีก 5 ปีข้างหน้า (สวทช.)

² ตามกรอบยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยเศรษฐกิจ BCG พ.ศ.2564-2569 (สวทช.)

³ ในปัจจุบัน BOI มีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนตามแนวคิด BCG กว่า 55 ประเภทกิจการย่อย ทั้งนี้ ในภาพรวมการลงทุนในกลุ่ม BCG พบว่า ในปี 2563 มีมูลค่าขอรับส่งเสริมการลงทุนในกลุ่ม BCG อยู่ที่ 114,876 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.2 จาก 98,006 ล้านบาทในปี 2562

Disclaimer

รายงานวิจัยนี้จัดทำโดยบริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย จำกัด ("KResearch") เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป โดยยกเว้นแหล่งข้อมูลสาธารณะหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความน่าเชื่อถือที่ปรากฏจะจัดทำ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้ KResearch มีอาจรับรองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสม ความครบถ้วนสมบูรณ์ หรือความเป็นปัจจุบันของข้อมูลดังกล่าว และไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ชวน เสนอแนะ ให้คำแนะนำ หรือจูงใจในการตัดสินใจเพื่อดำเนินการใดๆ แต่อย่างใด ดังนั้น ท่านควรศึกษาข้อมูลด้วยตนเองและระมัดระวังและใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจใดๆ KResearch จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดที่เกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว

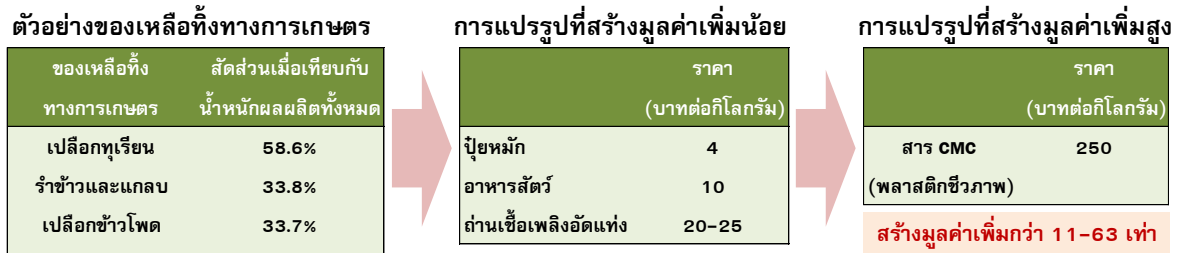
ข้อมูลใดๆ ที่ปรากฏในรายงานวิจัยนี้ถือเป็นทรัพย์สินของ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) การนำข้อมูลดังกล่าว (ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน) ไปใช้ต้องแสดงข้อความถึงสิทธิความเป็นเจ้าของแก่ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) หรือแหล่งที่มาของข้อมูลนั้นๆ ทั้งนี้ ท่านจะไม่ทำซ้ำ ปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไข ส่งต่อ เผยแพร่ หรือกระทำการในลักษณะใดๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรจาก KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี)

บริการทุกระดับประทับใจ

มาตรฐานสินค้าเกษตร กลุ่มผู้ใช้ AgriTech ยังไม่เป็นวงกว้างจากความไม่พร้อมด้านเงินทุนและเทคโนโลยี การรวมเป็นเกษตรแปลงใหญ่และพื้นที่เกษตรอินทรีย์ยังทำได้น้อย การใช้ปุ๋ย/สารเคมียังอยู่ในระดับสูง เป็นต้น

- สำหรับภาคการผลิตตามกรอบ BCG เกษตรในส่วนของต้นน้ำ พบว่า สินค้าเกษตรที่ไทยผลิตได้มีของเหลือทิ้งทางการเกษตรมากถึง 43 ล้านตันต่อปีและเป็นสัดส่วนที่มากพอสมควรเมื่อเทียบกับผลผลิตที่ได้ เช่น ไร่/แกลบ เปลือกผลไม้ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุด หรือ **Zero Waste** จะเป็นการตอบโจทย์เศรษฐกิจหมุนเวียน (C-Circular) ตามกรอบ BCG Model ได้เป็นอย่างดี จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญและขาดไม่ได้ในยุคที่โลกมุ่งหาความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อป้องกันกาเกิดวิกฤติขาดแคลนทรัพยากร ตลอดจนช่วยลดปริมาณขยะและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ขณะที่มองมาที่ไทยกลับมีตัวเลขการสร้างขยะพลาสติกต่อประชากรในสัดส่วนที่สูงราว 69.5 กิโลกรัมต่อคนต่อปี คิดเป็นอันดับ 5 ของโลก⁴ ดังนั้น แนวทางการนำของเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มนับเป็น **แนวทางที่ตอบโจทย์ Zero Waste โดยเฉพาะพลาสติกชีวภาพ** ซึ่งสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงกว่า 11 - 63 เท่าเมื่อเทียบกับการนำของเหลือทิ้งทางการเกษตรไปทิ้ง/ทำลาย หรือนำไปขายเป็นเพียงปุ๋ยหมัก อาหารสัตว์ หรือถ่าน อีกทั้งยังสอดคล้องไปกับอุตสาหกรรมที่ภาครัฐส่งเสริมตาม S-Curve และเป้าหมายที่ไทยจะเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio Hub of ASEAN) ภายในปี 2570 อีกด้วย

ตัวอย่างของเหลือทิ้งทางการเกษตร และการสร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

หมายเหตุ: สาร CMC หรือ Carboxymethyl cellulose ผลิตได้จากของเหลือทิ้งทางการเกษตรที่มีเซลลูโลส สำหรับผลิตเป็นแผ่นฟิล์มพลาสติกชีวภาพที่จะสามารถพัฒนาเป็นบรรจุภัณฑ์อื่นๆ ที่ย่อยสลายได้และมีคุณสมบัติเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ที่มา: กรมวิชาการเกษตร รวบรวมโดยศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย

- ด้วยแนวโน้มความต้องการผลไม้ที่มีทั้งในและต่างประเทศ จะเป็นตัวเร่งให้มีการเพิ่มการผลิตผลไม้ ซึ่งทุเรียนนับเป็นผลไม้เศรษฐกิจของไทยที่มีศักยภาพในการเติบโตที่ดี ดังนั้น ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างการนำเปลือกทุเรียนมาผลิตเป็นพลาสติกชีวภาพ โดย **ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย** คาดว่า **พลาสติกชีวภาพจากเปลือกทุเรียน** น่าจะสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ราว 3,600-7,300 ล้านบาทในอีก 5 ปีข้างหน้า ภายใต้สมมติฐานที่สามารถเก็บรวบรวมเปลือกทุเรียนได้ราวร้อยละ 5-10 ของเปลือกทุเรียนทั้งหมดในไทย บนฐานข้อมูลปัจจุบันของผลผลิตทุเรียนและราคาพลาสติกชีวภาพ จึงนับเป็นธุรกิจที่น่าสนใจตาม

⁴ ประเทศที่มีการสร้างขยะพลาสติกต่อประชากรมากที่สุดคือ สหรัฐอเมริกา (105.3 กก.ต่อคนต่อปี) ตามมาด้วยสหราชอาณาจักร (98.7 กก.ต่อคนต่อปี) เกาหลีใต้ (88.1 กก.ต่อคนต่อปี) เยอรมนี (81.2 กก.ต่อคนต่อปี) และไทย (69.5 กก.ต่อคนต่อปี) (ข้อมูลจาก The United States' contribution of plastic waste to land and ocean (2016))

Disclaimer

รายงานวิจัยนี้จัดทำโดยบริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย จำกัด ("KResearch") เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป โดยขอสงวนแหล่งข้อมูลสาธารณะหรือข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือที่ปรากฏจะจัดทำ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้ KResearch มิอาจรับรองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสม ความครบถ้วนสมบูรณ์ หรือความเป็นปัจจุบันของข้อมูลดังกล่าว และไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ชวน เสนอแนะ ให้คำแนะนำ หรือจูงใจในการตัดสินใจเพื่อดำเนินการใดๆ แต่อย่างใด ดังนั้น ท่านควรศึกษาข้อมูลด้วยความระมัดระวังและใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจใดๆ KResearch จะไม่รับผิดชอบในความเสี่ยงใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว

ข้อมูลใดๆ ที่ปรากฏในรายงานวิจัยนี้ถือเป็นทรัพย์สินของ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) การนำข้อมูลดังกล่าว (ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน) ไปใช้ต้องแสดงถึงความถึงสิทธิความเป็นเจ้าของแก่ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) หรือแหล่งที่มาของข้อมูลนั้นๆ ทั้งนี้ ท่านจะไม่ทำซ้ำ ปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไข ส่งต่อ เผยแพร่ หรือกระทำการในลักษณะใดๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรจาก KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี)

บริการทุกระดับประทับใจ

แนวโน้มการเติบโตที่ดีของพลาสติกชีวภาพ⁵ ที่มีรองรับโดยเฉพาะในตลาดบรรจุภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มที่เป็นลักษณะการใช้ครั้งเดียว (Single-use Plastics) แต่หากมองในฝั่งของอุปทานการผลิต แม้คาดว่า ปริมาณผลผลิตทุเรียนของไทยจะเร่งตัวขึ้นตามปริมาณฝนที่ดีและความต้องการที่มีรองรับในต่างประเทศโดยเฉพาะจีน แต่เนื่องจากผลผลิตทุเรียนส่วนใหญ่ของไทยจะส่งออกในรูปแบบผลสดกว่าร้อยละ 80 ทำให้เปลือกทุเรียนที่มีเหลืออยู่ในประเทศอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการในบางช่วงจังหวะเวลาได้

นอกจากนี้ ในแง่ของภาพรวมการรวบรวมของเหลือทิ้งทางการเกษตรน่าจะเป็นประเด็นท้าทายสำคัญ เนื่องจากของเหลือทิ้งทางการเกษตรมีลักษณะกระจายอยู่ทั่วทั้งประเทศ และยังขาดระบบการรวบรวมที่ดี ซึ่งคงต้องมีการออกแบบระบบรวบรวม ขนส่ง และจัดเก็บให้สามารถคงสภาพในการนำมาแปรรูปต่อได้ ขณะที่ในฝั่งของผู้ประกอบการพลาสติกชีวภาพของไทย ยังคงมีความท้าทายในด้านราคาของพลาสติกชีวภาพที่สูงกว่าพลาสติกที่ผลิตจากปิโตรเคมีถึง 2-3 เท่า รวมถึงความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริโภค ดังนั้น แนวทางในการกระตุ้นอุปสงค์การใช้พลาสติกชีวภาพในประเทศให้เป็นวงกว้างมากขึ้น⁶ ควบคู่ไปกับการสนับสนุนด้านราคาในระยะเริ่มต้นเพื่อนำไปสู่การประหยัดต่อขนาด ตลอดจนมาตรการช่วยเหลือจากภาครัฐในฝั่งของอุตสาหกรรมการผลิตพลาสติกชีวภาพจากของเหลือทิ้งทางการเกษตรให้เกิดขึ้นได้จริง เนื่องจากต้องใช้เงินลงทุนค่อนข้างสูง ซึ่งหากทำได้ก็น่าจะทำให้พลาสติกชีวภาพของไทยเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่สามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืนตามกรอบ BCG Model จนอาจกลายเป็นอีกหนึ่งอุตสาหกรรมหลักของประเทศได้ในอนาคต

สรุป โมเดลเศรษฐกิจแบบใหม่ ภายใต้ชื่อ BCG Model นับเป็น New Growth Engine ที่จะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยมีสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารเป็นตัวชูโรง จากอุปสงค์ที่มีรองรับทั้งในและต่างประเทศตามเทรนด์สุขภาพและความมั่นคงด้านอาหาร ขณะที่ในฝั่งของอุปทานสินค้าเกษตรต้นน้ำนั้นคงไม่ใช่เรื่องง่ายและยังมีความท้าทายอยู่อีกมาก ทั้งในแง่ของความพร้อมของตัวผู้ผลิตสินค้าเกษตรเอง และเครื่องมือ AgriTech ที่ใช้ ซึ่งคงต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรที่น่าจะมากกว่า 5 ปีในการยกระดับการผลิตเกษตรต้นน้ำให้เป็นไปตามกรอบ BCG อย่างเป็นทางการ และเป็นรูปธรรม และหากมองต่อไปในแง่ของการผลิตสินค้าเกษตรต้นน้ำที่จะก่อให้เกิดของเหลือทิ้งทางการเกษตร ทำให้คำว่า Zero Waste จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ขาดไม่ได้ในกรอบของ BCG ที่น่าจะทำให้เกิดประโยชน์ตลอดซัพพลายเชน เช่น ก่อให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) สร้างรายได้หมุนเวียนในท้องถิ่นจากการจ้างคนรวบรวมของเหลือทิ้งทางการเกษตรและรายได้จากการขนส่ง อีกทั้งยังช่วยลดการฝังกลบ/เผาของเหลือทิ้งทางการเกษตรในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดจำนวนมาก นอกจากนี้ พลาสติกชีวภาพที่ผลิตขึ้นไม่เพียงแต่จะเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มที่เติบโตได้ดีจากตัวเร่งอย่างโควิด-19 แต่ในระยะข้างหน้า ของ

⁵ สถาบันพลาสติก คาดว่า ในปี 2564 การส่งออกเม็ดพลาสติกชีวภาพของไทย (PLA) อาจอยู่ที่ 2,700 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.6 (YoY) สอดคล้องไปกับเทรนด์โลกที่คาดว่า มูลค่าตลาดของพลาสติกชีวภาพโลก (PLA) อาจเติบโตด้วยตัวเลขสองหลักเฉลี่ยถึงร้อยละ 13.9 ต่อปีในช่วงปี 2563-2570 จาก 252.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2563 เป็น 626.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2570 (Allied Market Research, as of June 2020)

⁶ ภาครัฐและเอกชนเริ่มให้ความสำคัญและตระหนักถึงปัญหามลพิษจากขยะพลาสติกมากขึ้น จนนำไปสู่แผนการจัดการขยะพลาสติก พ.ศ.2561-2573 ซึ่งเบื้องต้นได้เริ่มเห็นหน้าอย่างจริงจัง ตามข้อตกลงความร่วมมือกับห้างร้าน 43 แห่งเพื่อหยุดจ่ายถุงพลาสติกหูหิ้วแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง (Single-use plastics) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของไทยในการเดินทางเข้าสู่การจัดการขยะพลาสติกอย่างจริงจัง นอกจากนี้ ยังมีเป้าหมายในการงดใช้ขยะพลาสติกทุกประเภทอย่างเต็มรูปแบบในปี 2573

Disclaimer

รายงานวิจัยนี้จัดทำโดยบริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย จำกัด ("KResearch") เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป โดยขอสงวนสิทธิ์ข้อมูลสาระหรือข้อมูลที่เชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือที่ปรากฏจะจัดทำ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละขณะเวลา ทั้งนี้ KResearch มีอาชญากรรมความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสม ความครบถ้วนสมบูรณ์ หรือความเป็นปัจจุบันของข้อมูลดังกล่าว และไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ชวน (เสนอแนะ) ให้คำแนะนำหรือใจในการตัดสินใจเพื่อดำเนินการใดๆ แต่อย่างใด ดังนั้น ท่านควรศึกษาข้อมูลด้วยคามระมัดระวังและใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจใดๆ KResearch จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดที่เกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว

ข้อมูลใดๆ ที่ปรากฏในรายงานวิจัยนี้ถือเป็นทรัพย์สินของ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) การนำข้อมูลดังกล่าว (ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน) ไปใช้ต้องแสดงถึงความถึงสิทธิความเป็นเจ้าของแก่ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) หรือแหล่งที่มาของข้อมูลนั้นๆ ทั้งนี้ ท่านจะไม่ทำซ้ำ ปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไข ส่งต่อ เผยแพร่ หรือกระทำการในลักษณะใดๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรจาก KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี)

บริการทุกระดับประทับใจ

เหลือทิ้งทางการเกษตรยังมีโอกาสทางธุรกิจที่จะเชื่อมโยงไปยังอุตสาหกรรมอื่นที่มีมูลค่าสูงได้ไม่ยากนัก เช่น อุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องมือทางการแพทย์ เป็นต้น

Disclaimer

รายงานวิจัยนี้จัดทำโดยบริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด ("KResearch") เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป โดยขอเชิญแหล่งข้อมูลสาธารณะหรือข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือที่ปรากฏจะจัดทำ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้ KResearch มีอาจรับรองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสม ความครบถ้วนสมบูรณ์ หรือความเป็นปัจจุบันของข้อมูลดังกล่าว และไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ชวน เสนอแนะ ให้คำแนะนำ หรือมุ่งใจในการตัดสินใจเพื่อดำเนินการใดๆ แต่อย่างใด ดังนั้น ท่านควรศึกษาข้อมูลด้วยความระมัดระวังและใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจใดๆ KResearch จะไม่รับผิดชอบในความเสียหายใดที่เกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว

ข้อมูลใดๆ ที่ปรากฏในรายงานวิจัยนี้ถือเป็นทรัพย์สินของ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) การนำข้อมูลดังกล่าว (ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน) ไปใช้ต้องแสดงถึงความถึงสิทธิความเป็นเจ้าของแก่ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) หรือแหล่งที่มาของข้อมูลนั้นๆ ทั้งนี้ ท่านจะไม่ทำซ้ำ ปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไข ส่งต่อ เผยแพร่ หรือกระทำการในลักษณะใดๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรจาก KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี)

บริการทุกระดับประทับใจ